

A aquesta tarifa li són aplicables complements per energia reactiva i discriminació horària però no per estacionalitat ni interrompibilitat.

3.1.4 Tarifa 4.0 de llarga durada.

Es pot aplicar a qualsevol subministrament en baixa tensió amb potència contractada superior a 15 kW.

A aquesta tarifa li són aplicables complements per energia reactiva i discriminació horària però no per estacionalitat ni interrompibilitat.»

ANNEX II

Modificacions a l'Ordre de 17 de desembre de 1998

1. Modificació dels subjectes amb dret al cobrament per garantia de potència.

U. Es modifica l'apartat 1 del punt primer de l'Ordre de 17 de desembre de 1998, que queda redactat de la manera següent:

«1. D'acord amb el que preveu l'article 24 del Reial decret 2019/1997, de 26 de desembre, pel qual s'organitza i regula el mercat de producció d'energia elèctrica, tenen dret al cobrament per garantia de potència les unitats de producció d'energia elèctrica que presentin ofertes en els mercats d'energia elèctrica amb lliurament físic, així com les unitats de producció d'energia elèctrica per la part de la potència vinculada al compliment d'un contracte bilateral amb lliurament físic, sempre que aquestes unitats de producció acreditin la seva disponibilitat en els termes recollits a l'apartat 3 d'aquest article.»

Dos. Es modifica l'apartat 2 del punt primer de l'Ordre de 17 de desembre de 1998, que queda redactat de la manera següent:

«2. No tenen dret al cobrament per garantia de potència les importacions d'energia elèctrica ni l'energia procedent d'instal·lacions de producció en règim especial que vinguin la seva energia a un preu regulat en els termes previstos en el punt a) de l'apartat 1 de l'article 22 del Reial decret 436/2004, de 12 de març.»

Tres. S'afegeix un nou apartat 3 al punt primer de l'Ordre de 17 de desembre de 1998, que queda redactat de la manera següent:

«3. Als efectes de determinar la disponibilitat de les unitats de producció d'energia elèctrica a què es refereix l'apartat 1 d'aquest punt, les esmentades unitats han d'acreditar des de l'1 de gener de 2005 un funcionament mínim de 50 hores anuals a plena càrrega o equivalents si no funciona a plena càrrega.

La Comissió Nacional d'Energia anualment efectua la comprovació de la disponibilitat de les unitats de producció d'energia elèctrica amb dret a cobrament per garantia de potència, sobre la base dels paràmetres que intervenen en el seu càlcul.

A aquests efectes, la Direcció General de Política Energètica i Mines ha d'aprovar un pla d'inspeccions amb caràcter anual a realitzar sobre unitats de producció d'energia elèctrica amb dret a cobrament per garantia de potència. La Comissió Nacional d'Energia ha de presentar durant el primer mes de cada any el resultat de les inspeccions realitzades l'any anterior, així com una proposta del pla d'inspeccions per a l'any següent a la Direcció General de Política Energètica i Mines perquè l'aprovi.

Així mateix, s'habilita l'operador del sistema perquè pugui realitzar actuacions sense avis previ,

com ara sol·licitar l'arrencada i acoblament d'unitats de producció d'energia elèctrica amb dret al cobrament per garantia de potència, per tal de verificar la seva contribució efectiva a la garantia del subministrament.»

2. Modificació dels subjectes obligats al pagament de garantia de potència.

U. Es modifica l'apartat 1 del punt segon de l'Ordre de 17 de desembre de 1998, que queda redactat de la manera següent:

«1. Estan obligats al pagament per garantia de potència tots els distribuïdors, comercialitzadors i consumidors qualificats per l'energia que efectivament adquireixin a través de les diferents modalitats de contractació i destinada al consum intern espanyol.»

Dos. Es modifica l'apartat 2 del punt segon de l'Ordre de 17 de desembre de 1998, que queda redactat de la manera següent:

«2. No estan obligats al pagament per garantia de potència els productors per l'energia corresponent a l'autoconsum de producció i al consum de bombament.»

3. Modificació de l'import a cobrar en concepte de garantia de potència pels productors.

Es modifica la definició del terme DTbc(m) del punt tercer de l'Ordre de 17 de desembre de 1998, que queda redactat de la manera següent:

«DTbc(m) = La demanda del mes m en barres de central que inclogui la demanda d'energia al mercat de producció dels clients finals elevada a barres de central d'acord amb la normativa vigent i exclosos l'autoconsum de producció, els consums de bombament i la producció corresponent al règim especial que no acudeixi al mercat de producció.»

MINISTERI DE L'INTERIOR

21163 REIAL DECRET 1553/2005, de 23 de desembre, pel qual es regula l'expedició del document nacional d'identitat i els seus certificats de signatura electrònica. («BOE» 307, de 24-12-2005.)

La Llei orgànica 1/1992, de 21 de febrer, sobre protecció de la seguretat ciutadana, a l'article 9, reconeix el dret de tots els espanyols que se'ls expedeixi el document nacional d'identitat, al qual s'atribueix el valor suficient per acreditar, per si mateix, la identitat de les persones, i li atorga la protecció que als documents públics i oficials és reconeguda per l'ordenament jurídic.

La mateixa norma disposa l'obligatorietat del document nacional d'identitat per als més grans de catorze anys, llevat dels supòsits en què, d'acord amb el que preveu la Llei, hagi de ser substituït per un altre document, i també estableix que hi ha de figurar la fotografia i la signatura del titular, així com les dades personals que es determinin per reglament.

Quant a la competència per a la seva expedició i gestió, la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cosos de seguretat, atribueix al Cos Nacional de Policia la de l'expedició del document nacional d'identitat, en recollir-la expressament entre les funcions que encomana a aquest institut policial, el qual la mateixa Llei disposa que depèn del Ministeri de l'Interior.

D'altra banda, la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica, ha atribuït al document nacional d'identitat nous efectes i utilitats, com el fet de poder acreditar electrònicament la identitat i altres dades personals del titular que hi constin, així com la identitat del signant i la integritat dels documents signats amb els dispositius de signatura electrònica, la incorporació dels quals al document també s'estableix.

La mateixa Llei, a l'apartat primer de la disposició final segona, disposa que el Govern ha d'adaptar la regulació reglamentària del document nacional d'identitat a les previsions de la Llei esmentada.

Així mateix, s'ha d'assenyalar que la normativa reglamentària que regula els diferents aspectes del document nacional d'identitat està dispersa en diferents disposicions i data, en part, de dates anteriors a la vigència de la Constitució, cosa que genera disfuncions a l'hora d'aplicar-la, derivades tant de la mateixa antiguitat de les normes com de la seva dispersió.

En aquest context, i atès el manament legal contingut a la Llei 59/2003, abans esmentada, és imprescindible emprendre l'adequació i l'ordenació de la normativa que regula l'esmentat document, abordant els aspectes derivats de les noves utilitats que se li atribueixen.

En virtut d'això, a proposta del ministre de l'Interior, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres, en la reunió del dia 23 de desembre de 2005,

DISPOSO:

Article 1. *Naturalesa i funcions.*

1. El document nacional d'identitat és un document personal i intransferible emès pel Ministeri de l'Interior que gaudeix de la protecció que als documents públics i oficials atorguen les lleis. El seu titular està obligat a custodiar-lo i conservar-lo.

2. Aquest document té suficient valor, per si mateix, per acreditar la identitat i les dades personals del seu titular que s'hi consignin, així com la seva nacionalitat espanyola.

3. A cada document nacional d'identitat se li assigna un número personal que té la consideració d'identificador numèric personal de caràcter general.

4. Igualment, el document nacional d'identitat permet als espanyols majors d'edat i que gaudeixin de plena capacitat d'obrar la identificació electrònica del seu titular, així com realitzar la signatura electrònica de documents, en els termes que preveu la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica.

5. La signatura electrònica realitzada a través del document nacional d'identitat té el mateix valor, respecte de les dades consignades en forma electrònica, que la signatura manuscrita en relació amb les consignades en paper.

6. Cap espanyol pot ser privat del document nacional d'identitat, ni tan sols temporalment, llevat dels casos i la forma establerts per les lleis en què hagi de ser substituït per un altre document.

Article 2. *Dret i obligació d'obtenir-lo.*

1. Tots els espanyols tenen dret que se'ls expedeixi el document nacional d'identitat, i és obligatori obtenir-lo per als més grans de catorze anys residents a Espanya i per als de la mateixa edat que, residint a l'estranger, es traslladin a Espanya per un temps no inferior a sis mesos.

2. Totes les persones obligades a obtenir el document nacional d'identitat també ho estan a exhibir-lo quan els sigui requerit per l'autoritat o els seus agents.

Article 3. *Òrgan competent per a l'expedició i gestió.*

1. És competència del Ministeri de l'Interior l'exercici de les funcions relatives a la gestió, direcció, organització, desenvolupament i administració de tots els aspectes referents a l'expedició i confecció del document nacional d'identitat, d'acord amb el que preveu la legislació en matèria de seguretat ciutadana i de signatura electrònica.

2. L'exercici de les competències a què es refereix l'apartat anterior, inclosa l'emissió dels certificats de signatura electrònica reconeguts, el realitza la Direcció General de la Policia, a la qual també correspon la custòdia i responsabilitat dels arxius i fitxers, automatitzats o no, relacionats amb el document nacional d'identitat. A aquest efecte, la Direcció General de la Policia queda sotmesa a les obligacions imposades al responsable del fitxer per la Llei orgànica 15/1999, de 13 de setembre, de protecció de dades de caràcter personal.

Article 4. *Procediment d'expedició.*

1. El document nacional d'identitat s'expedeix a sol·licitud de l'interessat en la forma i els llocs que es determinin a l'efecte, per a la qual cosa s'han d'aportar els documents que estableix l'article 5.1 d'aquest Reial decret.

2. A fi de facilitar als ciutadans l'obtenció del document nacional d'identitat, el Ministeri de l'Interior, en col·laboració amb el Ministeri d'Administracions Públiques ha d'adoptar les mesures oportunes per al foment de la cooperació dels diferents òrgans de les administracions públiques amb la Direcció General de la Policia.

Article 5. *Requisits per a l'expedició.*

1. Per sol·licitar l'expedició del document nacional d'identitat és imprescindible la presència física de la persona a qui s'hagi d'expedir, l'abonament de la taxa legalment establerta en cada moment i la presentació dels documents següents:

a) Certificació literal de naixement expedida pel Registre Civil corresponent. A aquests efectes únicament s'admeten les certificacions expedides amb una antelació màxima de tres mesos a la data de presentació de la sol·licitud d'expedició del document nacional d'identitat.

b) Una fotografia recent en color de la cara del sol·licitant, mida 32 per 26 mil·límetres, amb fons uniforme clar llis, presa de cara amb el cap totalment descobert i sense ulleres de vidres foscos o qualsevol altra peça que pugui impedir o dificultar la identificació de la persona.

c) Certificat d'empadronament de l'Ajuntament on el sol·licitant tingui el domicili, expedit amb una antelació màxima de tres mesos a la data de la sol·licitud del document nacional d'identitat.

d) Els espanyols residents a l'estranger han d'acreditar el domicili mitjançant una certificació de la representació diplomàtica o consular on estiguin inscrits com a residents.

2. Excepcionalment, en els casos en què, per circumstàncies alienes al sol·licitant, no pugui ser presentat algun dels documents a què es refereix l'apartat primer d'aquest article, i sempre que s'acreditin per altres mitjans, suficients segons el parer del responsable de l'òrgan encarregat de l'expedició, les dades que constin en aquests documents, se li pot expedir un document nacional d'identitat amb la validesa que s'indica a l'article següent.

3. En el moment de la sol·licitud, a l'interessat se li han de recollir les impressions dactilars dels dits índexs de les dues mans. Si no és possible obtenir la impressió dactilar d'algun dels dits o de tots dos, per mutilació o defecte físic, s'ha de substituir, en relació amb la mà que correspongui, per un altre dit segons l'ordre següent: mitjà, anular, auricular o polze. En aquests casos s'ha d'indicar el dit a què es refereix, i si no se'n té cap, s'ha de fer constar al lloc del suport destinat amb aquesta finalitat el motiu pel qual no apareix l'esmentada impressió.

Article 6. *Validesa.*

1. Amb caràcter general el document nacional d'identitat té un període de validesa, a comptar de la data de l'expedició o de cadascuna de les seves renovacions, de:

- a) Cinc anys, quan el titular no hagi complert els trenta al moment de l'expedició o renovació
- b) Deu anys, quan el titular hagi complert els trenta i no hagi arribat als setanta.
- c) Permanent quan el titular hagi complert els setanta anys.

2. De forma excepcional es pot atorgar validesa diferent al document nacional d'identitat en els següents supòsits d'expedició i renovació:

- a) Permanent, a persones de més de trenta anys que acreditin la condició de gran invàlid.
- b) Per un any, en els supòsits de l'apartat segon de l'article 5 i del mateix apartat de l'article 7.

3. No obstant el que disposa aquest article, quant a la validesa de la utilitat informàtica que preveu l'article 1.4 cal atènyer-se al que específicament estableix l'article 12 d'aquest Reial decret.

Article 7. *Renovació.*

1. Transcorregut el període de validesa que per a cada supòsit preveu l'article anterior, el document nacional d'identitat es considera caducat i queda sense efecte les atribucions i els efectes que li reconeix l'ordenament jurídic, i el seu titular està obligat a renovar-lo.

L'esmentada renovació es porta a terme amb la presència física del titular del document, que ha d'abonar la taxa corresponent i aportar una fotografia amb les característiques que assenyalava l'article 5.1.b). També se li han de recollir les impressions dactilars que esmenta l'apartat tercer del mateix article.

2. Independentment dels supòsits de l'apartat anterior s'ha de procedir a la renovació del document nacional d'identitat en els supòsits de variació de les dades que s'hi recullen, cas en què és necessari aportar, a més del que estableix l'apartat anterior, els documents justificatius que acreditin l'esmentada variació.

Article 8. *Expedició de duplicats.*

1. L'extraviament, sostracció, destrucció o deteriorament del document nacional d'identitat comporta l'obligació del seu titular de proveir-se immediatament d'un duplicat, que ha de ser expedit en la forma i amb els requisits indicats per a la renovació prevista a l'apartat primer de l'article anterior. La validesa d'aquests duplicats és la mateixa que tenien els documents als quals substitueixen, llevat que aquests estiguin dins dels últims 90 dies de la seva vigència, cas en què s'expedeixen amb la mateixa validesa que si es tracta d'una renovació.

2. Els documents substituïts perden el caràcter de document nacional d'identitat, així com els efectes que l'ordenament jurídic li atribueix respecte al seu titular.

Article 9. *Lliurament del document nacional d'identitat.*

1. El lliurament del document nacional d'identitat s'ha de fer personalment al seu titular, i quan aquest sigui menor de 14 anys o incapaç s'ha de portar a terme en presència de la persona que tingui encomanada la pàtria potestat o tutela, o una persona apoderada per aquestes últimes. En el moment del lliurament del document nacional d'identitat es proporciona la informació a què es refereix l'article 18. b) de la Llei 59/2003, de 19 de desembre.

2. L'activació de la utilitat informàtica a què es refereix l'article 1.4, que té caràcter voluntari, s'ha de portar a terme mitjançant una clau personal secreta, que el titular del document nacional d'identitat pot introduir reservadament en el sistema.

3. En el moment de lliurar el document renovat, es retira l'anterior per inutilitzar-lo físicament. Una vegada inutilitzat pot ser retornat al seu titular si aquest ho sol·licita.

Article 10. *Característiques de la targeta suport.*

1. El material, format i disseny de la targeta suport del document nacional d'identitat els determina el Ministeri de l'Interior, tenint en compte en la seva elaboració la utilització de procediments i productes conduents a la consecució de condicions de qualitat i inalterabilitat i màximes garanties per impedir-ne la falsificació. Porta incorporat un xip electrònic per tal de possibilitar la utilitat informàtica a què es refereix l'article 1.4 d'aquest Reial decret.

2. La targeta suport porta estampats a l'anvers, de forma destacada i preeminent, els literals «Document nacional d'identitat», «Espanya» i «Ministeri de l'Interior».

Article 11. *Contingut.*

1. El document nacional d'identitat recull gràficament les dades següents del seu titular:

A l'anvers:

- Cognoms i nom.
- Data de naixement.
- Sexe.
- Nacionalitat.
- Número personal del document nacional d'identitat i caràcter de verificació corresponent al número d'identificació fiscal.
- Fotografia.
- Signatura.

Al revers:

- Lloc de naixement.
- Província-Nació.
- Nom dels pares.
- Domicili.
- Lloc de domicili.
- Província.
- Nació.
- Caràcters OCR-B de lectura mecànica.

Les dades de filiació s'han de reflectir en els mateixos termes en què constin a la certificació que esmenta l'article 5.1.a) d'aquest Reial decret, excepte al camp de caràcters OCR-B de lectura mecànica, en què per aplicació d'acords o convenis internacionals la transcripció literal d'aquelles dades impedeixi o dificulti la lectura mecànica i la finalitat d'aquells caràcters.

2. També hi han de constar les dades següents referents al mateix document i a la targeta suport:

- Data de caducitat
- Número de suport.

3. Els textos fixos s'expressen en castellà i els expedits en territori d'aquelles comunitats autònomes que tinguin una altra llengua oficial també s'expressen en aquesta llengua.

4. El xip incorporat a la targeta suport conté:

Dades de filiació del titular.

Imatge digitalitzada de la fotografia.

Imatge digitalitzada de la signatura manuscrita.

Plantilla de la impressió dactilar del dit índex de la mà dreta o, si s'escau, del que correspongui segons el que indica l'article 5.3 d'aquest Reial decret.

Certificats reconeguts d'autenticació i de signatura, i certificat electrònic de l'autoritat emissora, que contenen els seus respectius períodes de validesa.

Claus privades necessàries per a l'activació dels certificats esmentats anteriorment.

Article 12. *Validesa dels certificats electrònics.*

1. Amb independència del que estableix l'article 6.1 sobre la validesa del document nacional d'identitat, els certificats electrònics reconeguts que s'hi hagin incorporat tenen un període de vigència de trenta mesos.

Quan s'extingeix de la vigència del certificat electrònic, es pot sol·licitar l'expedició de nous certificats reconeguts, mantenint la mateixa targeta del document nacional d'identitat mentre l'esmentat document continuï vigent. Per a la sol·licitud d'un nou certificat es requereix la presència física del titular en la forma i amb els requisits que determini el Ministeri de l'Interior, d'acord amb el que preveu la Llei 59/2003, de 19 de desembre.

2. El compliment del període que estableix l'apartat anterior implica la inclusió dels certificats a la llista de certificats revocats que ha de mantenir la Direcció General de la Policia, directament o bé a través de les entitats a què encomani la seva gestió.

3. La pèrdua de validesa del document nacional d'identitat comporta la pèrdua de validesa dels certificats reconeguts que s'hi hagin incorporat. La renovació del document nacional d'identitat o l'expedició de duplicats implica, al seu torn, l'expedició de nous certificats electrònics.

4. També són causes d'extinció de la vigència del certificat reconegut les que estableix la Llei 59/2003, de 19 de desembre, que siguin aplicables, i, entre d'altres, la mort del titular del document nacional d'identitat electrònic.

5. En els casos que preveu l'article 8.1 d'aquest Reial decret, el titular ha de comunicar immediatament els fets a la Direcció General de la Policia pels procediments i mitjans que aquesta habiliti a l'efecte, amb vista a la seva revocació.

Article 13. *Declaració de pràctiques i polítiques de certificació.*

D'acord amb l'article 19 de la Llei 59/2003, de 19 de desembre, i en compliment del que aquest disposa, el Ministeri de l'Interior ha de formular una declaració de pràctiques i polítiques de certificació. La declaració de pràctiques i polítiques de certificació ha d'estar disponible al públic de manera permanent i fàcilment accessible a la pàgina d'Internet del Ministeri de l'Interior.

Disposició addicional primera. *Document de substitució del document nacional d'identitat en supòsits de retirada d'aquest.*

En els supòsits en què, d'acord amb les previsions que estableixen les lleis, sigui acordada per l'autoritat competent la retirada temporal de document nacional d'identitat pels òrgans encarregats d'expedir-lo, s'ha de dotar l'interessat d'un document identificador que ha de tenir les característiques i funcionalitats que determini el Ministeri de l'Interior, tenint en compte les causes de la seva retirada.

Disposició addicional segona. *Document nacional d'identitat dels menors d'edat.*

La possessió del document nacional d'identitat pels menors d'edat no suposa, per si sola, autorització per desplaçar-se fora del territori nacional, i ha de ser suplerta, a aquests efectes, amb la corresponent autorització de qui exerceixi la pàtria potestat o tutela.

Disposició addicional tercera. *Impossibilitat d'expedició o renovació del document nacional d'identitat.*

Quan hi hagi impossibilitat manifesta per expedir el document nacional d'identitat, i sense perjudici que les autoritats i els òrgans corresponents comprovin la personalitat de l'interessat per qualssevol altres mitjans, excepcionalment aquell es pot substituir per certificacions anuals en què constin els motius de la impossibilitat, que en els supòsits de renovació únicament tenen el fi de prorrogar la validesa del document caducat.

Disposició addicional quarta. *Remissió d'informació per via telemàtica.*

1. La documentació requerida per a l'expedició del document nacional d'identitat a l'article 5.1 d'aquest Reial decret no és exigible quan sigui possible remetre-la des dels òrgans competents per mitjans telemàtics a la Direcció General de la Policia, de conformitat amb el que s'estableixi mitjançant conveni.

2. En aquests casos, mitjançant una ordre del ministre de l'Interior s'ha d'establir el règim d'aportació dels documents esmentats.

Disposició transitòria única. *Validesa dels documents nacionals d'identitat expedits o renovats de conformitat amb la normativa anterior a aquest Reial decret i procés de substitució.*

1. Els documents nacionals d'identitat ja emesos o els que es continuïn expedint pel sistema anterior d'acord amb la normativa existent a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret segueixen sent vàlids i eficaços de conformitat amb la normativa esmentada mentre no se substitueixin pel document nacional d'identitat d'acord amb el que estableix l'apartat següent d'aquesta disposició.

2. La Direcció General de la Policia ha de programar i organitzar, temporalment i territorialment, el procés de substitució de les targetes suport del document nacional d'identitat emeses abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret pel nou document nacional d'identitat, i es poden establir per raons d'interès públic programacions especials per a determinats col·lectius.

3. Només es pot sol·licitar l'expedició del nou document nacional d'identitat en el marc de la programació a què es fa referència a l'apartat anterior.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Queden derogades les disposicions següents: Decret 196/1976, de 6 de febrer, pel qual es regula el document nacional d'identitat, i les modificacions que s'hi han fet a través dels reials decrets 1189/1978, de 2 de juny; 2002/1979, de 20 de juliol; 2091/1982, de 12 d'agost; i 1245/1985, de 17 de juliol.

2. Així mateix, queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior que s'oposin al que preceptua aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara de les competències atribuïdes a l'Estat per l'article 149.1.8a, 18a, 21a i 29a de la Constitució.

Disposició final segona. Desplegament.

1. El Ministeri de l'Interior ha d'adoptar les disposicions necessàries per donar compliment al que preveu la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, en matèria de creació i modificació de fitxers de titularitat pública.

2. S'habilita els ministres de l'Interior, de Justícia, d'Economia i Hisenda, d'Indústria, Turisme i Comerç i d'Administracions Públiques perquè dictin, en l'àmbit de les seves respectives competències, les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquest Reial decret.

Disposició final tercera. Taxes.

El Govern ha de promoure la norma legal de rang adequat per a l'adequació de la taxa que s'hagi de percebre per l'expedició del document nacional d'identitat, d'acord amb el seu cost i en consideració als beneficis que proporciona a la comunitat.

Disposició final quarta. Entrada en vigor.

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», excepte el que fa referència a l'article 1.4, que entra en vigor quan ho facin el nou format i disseny del document nacional d'identitat.

Madrid, 23 de desembre de 2005.

JUAN CARLOS R.

El ministre de l'Interior,

JOSÉ ANTONIO ALONSO SUÁREZ

MINISTERI DE TREBALL I AFERS SOCIALS

21164 REIAL DECRET 1555/2005, de 23 de desembre, pel qual es regula la concessió directa de subvencions a ajuntaments per a convenis d'atenció a persones grans i accessibilitat. («BOE» 307, de 24-12-2005.)

La Constitució espanyola es refereix al col·lectiu de les persones grans, a l'article 50, en determinar que els poders públics han de promoure el seu benestar mitjançant un sistema de serveis socials que atengui els seus problemes específics de salut, habitatge, cultura i oci. Així mateix, es refereix al col·lectiu de les persones amb discapacitat, a l'article 49, determinant que els poders públics han de promoure la seva integració. D'altra banda, a l'article 9, el text constitucional esmentat manifesta que correspon als poders públics promoure les condicions perquè la llibertat i la igualtat de l'individu i dels grups en què s'integra siguin reals i efectives; remoure els obstacles que impedeixin o dificultin la seva plenitud i facilitar la participació de tots els ciutadans en la vida política, econòmica, cultural i social.

El Pla d'acció per a les persones grans 2003-2007, aprovat pel Consell de Ministres del 29 d'agost de 2003, estableix entre els seus principis generals el de la coope-

ració entre les administracions públiques en l'exercici de les seves competències respectives.

El Pla estableix entre les seves àrees, objectius, estratègies i mesures, la promoció d'atencions i assistència especialitzada als malalts d'Alzheimer i altres demències, mitjançant la creació, l'equipament i la posada en marxa dels centres d'atenció corresponents.

El Ministeri de Treball i Afers Socials desenvolupa un programa estatal d'accessibilitat, d'acord amb les estratègies del Pla Nacional d'Accessibilitat 2004-2012, aprovat pel Consell de Ministres en la reunió del dia 25 de juliol de 2003.

El Pla és un marc estratègic d'accions per aconseguir que els entorns, productes i serveis siguin accessibles al màxim nombre de persones. Es recolza en l'acció coordinada de les diferents administracions públiques i desenvolupa estratègies generals d'accessibilitat en tot el territori nacional.

La Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, atribueix als municipis competència en la prestació dels serveis socials, i possibilita la subscripció de convenis de cooperació econòmica, tècnica i administrativa entre les administracions general de l'Estat, de les comunitats autònomes i de les corporacions locals.

Determinats ajuntaments tenen necessitat de posar en funcionament com més aviat millor determinats centres d'atenció a persones grans i de tractament d'Alzheimer dels quals són titulars. I això per donar resposta a les necessitats d'atenció urgent de persones grans greument dependents i, en especial, persones que pateixen la malaltia d'Alzheimer que tenen una necessitat urgent de rebre serveis i atenció adequada.

L'objecte de la concessió és aportar una subvenció destinada a finalitzar la construcció o l'equipament de centres per poder procedir a la seva immediata posada en funcionament, amb la qual es puguin atendre necessitats socials urgents de les persones grans.

Així mateix, va ser voluntat de les Corts Generals introduir una esmena pressupostària en el pressupost de 2005 que recollís el finançament del projecte d'obres d'accessibilitat i supressió de barreres arquitectòniques al barri de Sant Pere de l'Ajuntament de Ripoll, d'acord amb raons d'interès públic i social. Això justifica la concessió d'una subvenció de forma directa.

Per això, entenent que existeixen raons d'interès públic, social i humanitari l'Estat col·labora directament en el finançament d'aquestes actuacions, a través del Ministeri de Treball i Afers Socials, mitjançant la concessió de vuit subvencions directes d'acord amb el que disposen els articles 22.2.c) i 28 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.

En virtut d'això, a proposta del ministre de Treball i Afers Socials, amb l'informe previ del Ministeri d'Economia i Hisenda i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 23 de desembre de 2005,

DISPOSO:**Article 1. Objecte.**

Aquest Reial decret té per objecte regular la concessió directa de subvencions a determinats ajuntaments per a convenis de col·laboració que són subscrits pel Ministeri de Treball i Afers Socials i les corporacions locals que detalla l'article 3.

La finalitat de la concessió és finalitzar la construcció o l'equipament de centres d'atenció a persones grans per poder procedir a la seva immediata posada en funcionament. I això per donar resposta a les necessitats d'atenció urgent de persones grans greument dependents i, en especial, persones que pateixen la malaltia d'Alzheimer que tenen urgent necessitat de rebre serveis i atenció adequada.